

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αποφανθεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να καταρτίσει εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης για τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται έξω από τις εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 9 της οδηγίας 96/82/EK του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας αυτής·
- να καταδικάσει Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η κατάρτιση εξωτερικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης για τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται έξω από τις εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 9 της οδηγίας 96/82/EK αποτελεί θεμελιώδη επιταγή της οδηγία αυτής. Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία, καθόσον δεν κατάρτισε παρόμοια σχέδια για οκτώ εγκαταστάσεις που λειτουργούν στο έδαφός του.

(¹) ΕΕ 1997, L 10, σ. 13.

Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-293/08)

(2008/C 223/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Κοντού-Durande, I. Koskinen)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως

προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις γνωστοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή (¹).

- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εθνική έννομη τάξη έληξε στις 10 Οκτωβρίου 2006.

(¹) ΕΕ L 304, σ. 12.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Montpellier (Γαλλία) στις 3 Ιουλίου 2008 — Ministère public κατά Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea

(Υπόθεση C-296/08)

(2008/C 223/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Montpellier

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministère public

κατά

Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνεπάγεται η έλλειψη κοινοποίησεως, δυνάμει του άρθρου 31, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (¹), από ένα κράτος μέλος, εν προκειμένω από την Ισπανία, σχετικά με την πρόθεσή της να εξακολουθήσει να εφαρμόζει διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες, κατ' εφαρμογή του όρου «αντικαθιστά» του άρθρου 31 της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού ότι είναι αδύνατον σε αυτό το κράτος μέλος να χρησιμοποιεί με άλλο κράτος μέλος, εν προκειμένω με τη Γαλλία, η οποία προέβη σε δήλωση δυνάμει του άρθρου 32 της απόφασης-πλαisiού, άλλες διαδικασίες εκτός από τη διαδικασία του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, ζητείται η απάντηση στο εξής ερώτημα: Επιτρέπουν οι επιφυλάξεις του κράτους εκτέλεσης στο κράτος αυτό την εφαρμογή της Σύμβασης της 27ης Σεπτεμβρίου 1996, προγενέστερης δηλαδή της 1ης Ιανουαρίου 2004, η οποία όμως άρχισε να ισχύει σε αυτό το κράτος εκτέλεσης μετά την ημερομηνία της 1ης Ιανουαρίου 2004, την οποία αφορά το άρθρο 32 της αποφάσεως-πλαίσιο;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/JAI του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-297/08)

(2008/C 223/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Zadra, D. Recchia και J.-B. Laignelot)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει, όσον αφορά την Περιφέρεια της Καμπανίας, όλα τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εξασφάλιση του ότι τα απόβλητα αξιοποιούνται ή διατίθενται χωρίς να θέτουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία και χωρίς να βλάπτουν το περιβάλλον, ειδικότερα δε παραλείποντας να δημιουργήσει ολοκληρωμένο και κατάλληλο δίκτυο εγκαταστάσεων διάθεσης των αποβλήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4 και 5 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των στερεών αποβλήτων·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή, μέσω της παρούσας προσφυγής, προσάπτει στην Ιταλική Δημοκρατία ότι δεν δημιούργησε, στην Περιφέρεια της Καμπανίας, ένα ολοκληρωμένο και κατάλληλο δίκτυο εγκαταστάσεων διάθεσης των αποβλήτων, ικανό να δημιουργήσει αυτάρκεια στον τομέα της διάθεσης των αποβλήτων, με βάση το κριτήριο της

εγγύτητας. Η προσαπτόμενη παράλειψη συμμόρφωσης αποτελεί πηγή, όπως αναγνωρίζεται και από τις ιταλικές αρχές με τις επίσημες ανακοινώσεις τους, κινδύνου για την υγεία των ανθρώπων και για το περιβάλλον και συνιστά ως εκ τούτου παράβαση των άρθρων 4 και 5 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ.

(¹) ΕΕ L 114, σ. 9.

Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-298/08)

(2008/C 223/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: N. Yerrell και I. Χατζηγιάννης).

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

— να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2006/22/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Μαρτίου 2006, για καθορισμό ελάχιστων προϋποθέσεων για την εφαρμογή των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85 και (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 του Συμβουλίου σχετικά με την κοινωνική νομοθεσία όσον αφορά δραστηριότητες οδικών μεταφορών και για την κατάργηση της οδηγίας 88/599/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Απριλίου 2007.

(¹) ΕΕ L 102 της 11.4.2006, σ. 35.